

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10CoCsp/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719203938
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8719203938.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Anny Ilčinovej a JUDr. Jozefa Angeloviča, v právnej veci žalobcu: Consulting One SK, s.r.o., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 47 664 878, právne zast.: Mgr. Lenka Heřmánková, advokátka, Košická 56, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50239406, proti žalovanému: R. Š.Í., Q.. XX.X.XXXX, U. D. XXXX/XXX, XXX XX Y. E., o zaplatenie 855,34 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k. 8Csp/90/2019-333 zo dňa 21.9.2020, takto jednodhlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol a vyslovil, že žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznáva.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Poprad v konaní sp. zn. 8Csp/90/2019 dňa 16.9.2019 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu istinu 855,34 eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 855,34 eur od 17.9.2016 do zaplatenia a trovy konania.

3. V odôvodnení žaloby uviedol, že jeho právna predchodkyňa W. U., G..Y. uzatvorila dňa 15.10.2012 so žalovaným zmluvu o vydaní súkromnej kreditnej karty č.: XX-XXXX-XX-XXXXXXXXXX. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.000,- eur. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy a tak postupca podaním zo dňa 13.9.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru dlh žalovaného predstavoval 1.050,34 eur. Dižná suma ku dňu podania návrhu vo výške 855,34 eur pozostávala z neuhradenej istiny úveru.

4. Na základe zmluvy medzi postupcom W. U. G..Y. a postupníkom Consulting One SK s.r.o., o postúpení pohľadávok došlo dňa 11.7.2019 k postúpeniu pohľadávok.

5. Platobným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 8Csp/90/2019-152 zo dňa 17.10.2019-152 bolo uložené žalovanému zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 855,34 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 855,34 eur od 17.9.2016 do zaplatenia spolu s trovami konania. Platobný rozkaz napadol žalovaný odporom, ktorý odôvodnil tým, že súd prebehol bez jeho prítomnosti, poprel tvrdenia žalobcu v žalobe, pričom každý dôkaz považoval za sporný a žiadal súd, aby podrobil túto spotrebiteľskú zmluvu súdnej

kontrole. Na základe podaného odporu bol platobný rozkaz uznesením Okresného súdu Poprad sp. zn. 8Csp/90/2019-164 zo dňa 23.10.2019 zrušený.

6. Aplikujúc ust. § 41 a 42 CSP v spojení s § 53 ods. 9, § 524, § 526 všetko Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách súd prvej inštancie uviedol, že na základe vykonaného dokazovania súd musel prvotne skúmať z úradnej povinnosti platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Absolútna neplatnosť tohto právneho úkonu totiž znamená, že priamo zo zákona od počiatku sa na dotknutý právny úkon hľadí ako keby nebol urobený (Najvyšší súd SR 1Cdo/76/2007). Citované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách stanovuje pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podmienku, že banková pohľadávka môže byť postúpená, len ak je 1) splatná, 2) po predchádzajúcej písomnej výzve a 3) ak je splnené omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

7. Keďže žalobca nadobudol pohľadávku uplatňovanú v predmetnom konaní postúpením od pôvodného veriteľa, ktorý má postavenie banky v zmysle zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, pristúpil súd prvej inštancie k skúmaniu, či boli dodržané sprísnené pravidlá postúpenia pohľadávky vzniknutej z bankového úveru v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Zodpovedanie tejto otázky je priamo spojené so skúmaním existencie aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 205/2009 zo dňa 29.6.2010).

8. Dôkazná povinnosť splnenia podmienok je na žalobcovi, ktorý v danom prípade čo do splnenia zákonných podmienok neunesol dôkazné bremeno. Zároveň nepreukázal ani doručenie výzvy pred mimoriadnou splatnosťou z 25.7.2016, doručenie výzvy z 13.9.2016 o zosplatnení úveru, oznámenia o postúpení pohľadávky zo 16.7.2019, čím nie je splnená ani ďalšia podmienka na platné postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. K tomu treba dodať, že súd žalobcu na predloženie týchto listín vyzýval, pričom žalobca sa vyjadril, že nedisponuje doručenkami k uvedeným výzvam, nakoľko riešil doručenie týchto dokumentov v zmysle fikcie doručenia. Uvedené listiny sa týmto nedostali do dispozičnej sféry spotrebiteľa.

9. Súd prvej inštancie vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách dospel k právnomu záveru, že v dôsledku neplatného vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru a absencie doručenia výziev pred zosplatnením žalovanému nedošlo k platnému postúpeniu úveru zmluvou o postúpení pohľadávok na žalobcu.

10. Zákon o bankách je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku lex specialis, preto v prípade, ak ide o postúpenie pohľadávky bankou, platia primárne ustanovenia lex specialis pred všeobecnou úpravou v Občianskom zákonníku. Podmienky platného postúpenia pohľadávky z bankového úveru, musia byť splnené k momentu postúpenia pohľadávky. Aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z bankového úveru, musia byť tieto podmienky splnené kumulatívne. V prípade nesplnenia čo i len jednej z vyššie uvedených podmienok je potrebné nazerať na postúpenie bankovej pohľadávky ako na odporujúce zákonu a teda neplatné. Neplatnosť postúpenia bankovej pohľadávky má za následok nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ktorý vedie k zamietnutiu žaloby.

11. Žalobca tieto podmienky, najmä doručenie písomnej výzvy žalovanému pred zosplatnením a výpoveď zmluvy (zosplatnenie úveru) nepredložil (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), preto nenastalo platné postúpenie tejto bankovej pohľadávky (§ 39 Občianskeho zákonníka).

12. V takom prípade potom ani nenastalo oprávnenie žalobcu na domáhanie sa výplaty dlhu žalovanej. Žalobca nie je v danom prípade aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby pre neunesenie dôkazného bremena o splnení všetkých podmienok platného postúpenia práva zo Y. Y. G..Y., na jeho osobu tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách.

13. Súd prvej inštancie zistil, že v konaní bol plne úspešný žalovaný. Plný úspech žalovaného znamená, že žalobcová žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá. Žalovanému však trovy konania nevznikli. Preto aj s ohľadom na znenie čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

14. Proti tomuto rozsudku ako celku podal žalobca včas odvolanie, v ktorom uviedol, že sa nemôže stotožniť vo veci jeho dôkaznej povinnosti ohľadom jeho aktívnej vecnej legitímácie správnym posúdením prvostupňového súdu a považuje ho za nesprávne.

15. Prvostupňový súd výzvou zo dňa 17.1.2020 vyzval žalobcu na preukázanie doručenia výzvy žalovanému pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 25.7.2016 a doručenie zosplatnenia zo dňa 13.9.2016. Žalobca na predmetnú výzvu reagoval podaním zo dňa 30.1.2020, kedy síce prvostupňovému súdu doručienky nepredložil, nakoľko nimi nedisponoval ani samotný právny predchodca žalobcu, avšak vo svojom vyjadrení objasnil svoje doručenie, resp. doručenie právneho predchodcu v zmysle fikcie doručenia podľa všeobecných obchodných podmienok W. U., G..Y.. a ich bodu 4.5.5.

16. S ohľadom na vyššie uvedené má žalobca ako odvolateľ za to, že prvostupňovému súdu predložil podacie lístky ako dôkaz o odoslaní predmetných dokumentov. Týmto spôsobom žalobca, resp. jeho právny predchodca doručil aj iné dokumenty, ako napríklad upomienky, výzvy a pod. žalobca ako odvolateľ berie na vedomie, že z predmetného spôsobu doručenia neplynú doručienky, avšak je toho názoru, že odoslanie predmetných dokumentov bolo jednoznačne preukázané a keďže žalobcovi nie je známy žiaden právny predpis, ktorý by podmieňoval doručenie takých dokumentov ako výzva pred zosplatnením alebo oznámenie o zosplatnení do vlastných rúk alebo na poštovú doručenkú má za to, že dané dokumenty sa dostali do dispozičnej sféry adresáta.

17. Na základe uvedeného je žalobca ako odvolateľ toho názoru, že okresný súd napadnutým rozhodnutím vec nesprávne právne posúdil, keď podmienil úplnosť § 92 ods. 8 zákona o bankách preukázaním doručenia dokumentov plynúcich z predmetného ustanovenia poštovými doručenkami. Odvolateľ má za to, že jeho právny predchodca spoločnosť Tatra banka, a.s. splnila zákonnú povinnosť v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, teda, že došlo k naplneniu dvoch dôležitých právnych skutočností, a to za 1) klient banky bol s plnením svojho záväzku v omeškaní aspoň 90 dní, a za 2) banka na splnenie záväzku klienta písomne vyzvala.

18. S poukazom na uvedené v rámci odvolacieho návrhu žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

19. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu nesúhlasil s jeho tvrdeniami uvedenými v odvolaní, keď uviedol, že pôvodný veriteľ ani jeho nástupca nedisponujú platnou zmluvou, ktorá je podpísaná ním, ale disponujú len žiadosťou o vydanie kreditnej karty, ktorá sa podpisuje ešte pred samotným skúmaním žiadosti o kreditnú kartu. Ďalej žalovaný uviedol, že právny predchodca žalobcu mu zasielal všetky dokumenty do aplikácie a na internet banking do schránky s tým, že tvrdenie žalobcu, že boli tieto listy zasielané s doručenkou je len jeho tvrdenie, ktoré nemá ako podložiť.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené preto žalovaný žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

21. K uvedenému vyjadreniu žalovaného žalobca svoje vyjadrenie nepodal.

22. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a za rešpektovania ust. § 219 ods. 3 CSP verejným vyhlásením rozsudku Krajským súdom v Prešove bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

23. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednával odvolanie žalobcu bez nariadenia ústneho pojednávania, odvolací súd poukazuje na ust. § 219 ods. 3 CSP s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke krajského súdu v lehote

najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, na základe čoho boli v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP splnené procesné podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

24. Podľa § 379 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

25. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

26. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

27. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

28. Krajský súd uvádza, že z aplikácie ust. § 387 ods. 1, 2 CSP, sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia okresného súdu a v podrobnostiach naň odkazuje. Práve z titulu aplikácie tohto ustanovenia nie je žiaduce, aby v odôvodnení rozhodnutia krajského súdu boli zopakované tie závery a zhodnotenia, ktoré už odzneli v odôvodnení prvoinštančného rozhodnutia. Je postačujúce, pokiaľ sa len k vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia vo väzbe k odvolacím dôvodovom zvýraznia právne významné, v prípade skutkovo rozhodné okolnosti. Tento postoj krajského súdu je v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 8.10.2009, v zmysle ktorého ...“odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 272/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj súdu odvolacieho a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/170/2005, v zmysle ktorého ... „pokiaľ v odvolacom konaní dôjde k potvrdeniu rozhodnutia súdu prvého stupňa, tak odvolací súd sa následne môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu,“ a na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2011 z 25.4.2012, podľa ktorého ...“ odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdov prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu“.

29. Žalobca v podanom odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že právne posúdenie je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne o však interpretoval alebo zo správnych skutkových záverov uviedol nesprávne právne závery. Ani jedna z týchto situácií v predmetnej sporovej veci nenastala.

30. Pri preskúmaní napadnutého rozhodnutia v intenciách podaného odvolania odvolací súd nevezhliadol pochybenie súdu prvej inštancie v jeho procesnom postupe, keď odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie zistil, že žalobca svoje tvrdenia predloženými listinnými dôkazmi nepreukázal, keď nepreukázal doručenie výzvy pred mimoriadnou splatnosťou z 25.7.2016, ako ani doručenie výzvy z 13.9.2016 o zosplatnení úveru a ani nepreukázal oznámenie o postúpení pohľadávky z jeho právneho predchodcu, keď z obsahu listinných dôkazov predložených žalobcom (podací hárok z č.l. 233 až 261 súdneho spisu) vyplýva len skutočnosť, že žalovanému bola zaslaná písomnosť právnym predchodcom žalobcu, avšak z tohto podacieho hárku nie je možné nijako zistiť obsah tejto písomnosti, keď táto písomnosť bola zaslaná bez akéhokoľvek bližšieho popisu, či už variabilným symbolom alebo inak. Navyiac žalobca okrem uvedeného podacieho hárku nepredložil žiadne také dôkazy, o ktorých by mohol mať odvolací súd ich doručenie za preukázané. Z podacieho hárku figuruje iba meno žalovaného, avšak z jeho obsahu nie je možné vyvodiť aké listiny právny predchodca žalobca žalovanému doručoval, ako ani

to, či tieto listiny boli v skutočnosti doručené. V dôsledku absencie doručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a ani ostatných vyššie uvedených písomností nemožno kvalifikovane vyvodiť dátum mimoriadnej splatnosti úveru, ktorý je stanovený dňom doručenia predmetného oznámenia žalovaného. Podľa § 132 ods. 1 CSP bolo povinnosťou žalobcu označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom žalobca si svoju povinnosť riadne nesplnil. Ak aj žalobca v odvolaní poukázal na fikciu doručenia podľa článku 4.5.5. všeobecných podmienok W. U., G..Y., nie je možné túto fikciu doručenia uplatniť bez toho, aby bolo zrejmé o akú zásielku išlo a či týmto podacím hárkom boli doručené vyššie uvedené písomnosti právneho predchodcu žalobcu pre žalovaného t.j. nie je zrejmé k akým doručovaným listinám sa táto fikcia doručenia vzťahuje.

31. Jednou zo základných podmienok civilného procesného konania je preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na žalobou uplatnený nárok. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencie tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencie tvrdennej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6.2010 sp. zn. 2Cdo/205/2009). Postúpenie pohľadávky je inštitút prostredníctvom, ktorého dochádza v rozsahu postúpenia k zmene subjektu záväzkového vzťahu, konkrétne k zmene osobe veriteľa, zmena sa netýka práv a povinností dlžníka.

32. Odvolací súd v tomto poukazuje na to, že súd prvej inštancie sa dostatočným spôsobom vysporiadal s nedostatkom vecnej aktívnej legitímácie žalobcu, a teda s neplatným postúpením pohľadávky na žalobcu, pritom je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi, ktorým žalovaný nepochybne je.

33. Postúpenie pohľadávky je pomerne bežným úkonom. Pokiaľ sa však cesia týka bankovej pohľadávky z bankového produktu, osobitný predpis dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je uplatnená za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

34. Odvolací súd iba v stručnosti poukazuje na to, že predpokladmi postúpiteľnosti pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách na inú osobu je splatnosť dlhu, omeškanie klienta trvajúce aspoň 90 dní a písomná výzva banky na splnenie povinnosti. Ak niektorý z týchto predpokladov nie je splnený pohľadávka banky nie je postúpiteľná a ak napriek tomu k jej postúpeniu došlo, ide o právny úkon neplatný pre rozpor so zákonom. Odvolací súd dopĺňa, že touto problematikou sa zaoberal Najvyšší súd SR, napríklad v rozsudku sp. zn. 7Cdo/26//2017 z 28. marca 2018, alebo rozsudku sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24. apríla 2018. Najvyšší súd uviedol, že rozborom ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za ktorých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke, buď inej banke, alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktorý predpokladá už v § 524 ods. 1 OZ), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržitú, viac ako 90 dní, trvajúce omeškanie klienta so zaplatením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta obsahuje úpravu situácie, ktorej banka uplatniť právo pohľadávky postúpiť nebude môcť, a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušností splní; okrem nej, ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky exitovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku, zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok.

35. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd skúmal splnenie podmienok postúpenia pohľadávky banky na nebankový subjekt - žalobcu, a teda vysporiadal sa s podstatnými skutočnosťami, z ktorých vyplýva absencia vecnej aktívnej legitímácie žalobcu. Žalobca bol v tomto konaní nositeľom dôkazného bremena. Bol povinný preukázať, že je nositeľom tejto vecnej aktívnej legitímácie, a teda že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z jeho právneho predchodcu na žalobcu, a to, že jeho právnym

predchodcom bola žalovanému zaslaná výzva na splnenie povinností v písomnej podobe, keď žalobca žiadnou z týchto výziev, ani z 25.7.2016 ani z 13.9.2016 nepreukázal, že ju doručil, resp. doručoval žalovanému. Preto krajský súd konštatuje, že žalobca v tomto smere neunesol svoje dôkazné bremeno.

36. V zmysle uvedeného bolo preto potrebné rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdiť. Výrok o trovách prvoinštančného konania nebol v odvolaní žalobca osobitne napadnutý, a ako výrok závislý od výroku v merite veci bol pri potvrdení rozhodnutia o výroku vo veci samej rovnako potvrdený ako vecne správny.

37. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, ktorému tak bola krajským súdom priznaná plná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

38. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súd v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).